

*Voor Maricel, mijn kinderen Franciscus, Malida , en James
opdat zij niet zullen vergeten.*

Alle rechten voorbehouden aan de schrijver :

© Schrijver Ivan Grud

Voorgedicht:

Nachtliefde

*De nacht was over
Doch ontwaken wilde ik niet
Kon niet het dodenmasker afwerpen
Om al wenend met betraand kussen
De dodendans liefdevol te starten*

*Dansen in de poelen van jouw ogen
Daar ik nog steeds in de liefde geloof
Dan overmeestert mij het blijde verdriet
Weer dans ik mij omhoog op die kille berg
Angstig om de betovering te verbreken*

*De nacht was over
Doch ontwaken wilde ik niet*

Ivan Grud

De dichter

*Nee, sprak de dichter
tegen zijn gevoelens in
Nee, het is mooi geweest
het heeft toch geen zin*

*Maar rust kende die dichter niet
er lag nog zoveel in het verschiet
Neurotisch ontgrendelde hij de pen
zijn weifelend aangetrokken rem*

*Dus trok hij wederom schrijvend ten strijde
tegen onrecht en vervalsing van blijde tijde
Vestigt de aandacht op hongersnood ongehoord
De mens van recht onthouden in massamoord*

Ivan Grud

Censuur

*Waar de dichters sneuvelen
Verdroogt schreeuwend de pen
Krult het onbeschreven blad
In tijdloos durend witte stilte*

*Dan is daar de oorsprong
Die zich verontwaardigt profileert
In razernij en zoet gezang
Ontruikt hij de vlerk een veder*

*Toomloos is zijn gedender
Niet aflatend de stroom
Braakt gewraakte zinnen
Geboren is het schrift*

Ivan Grud

Holle vreugde

*Onder het luiden van de noodklokken
Aangehoord door miljoenen kinderen
Zij die kansloos creperen in hongersnood
Dansen de dodendans in het maanlicht*

*Begeleid door het matte klingelen der knekels
Toonloos maar passend is het sinistere geheel
Opgeluisterd met het knallen van champagne
En het vettige applaus van de dood*

Creperen zij

Ivan Grud

Schijnheiligheid

*Geef mij de eer te delen
Bij het verlaten van het licht
Te reizen waar u en ik naar streefden
Om verlustigd deel te kunnen nemen
Aan eeuwig erotisch geil vreet zuip festijn
Schijnheilig verdrongen toen ik leefde*

*Stuur mij wenend zo het vermog
Daar waar de duivel vertoeft
Bij het licht van helle vuur
Waar in de wellust zegeviert
Van gespuis en moordenaars
En de onschuld van hoeren
En maagden wordt verkracht*

*En vermog het niet mij te berechten
Terwijl daar hoog in de hemelen
Het serene door raketten wordt verstoord
Het doel gezegend heiligt immers de middelen
En ziende blind weet u in de naam van heiligen
Dat de mens zich aan maagdelijk onschuld verrijkt
Genadeloos verkracht en moordt*

Ivan Grud

Mooi

*Daar waar het hemels blauw
Zich spiegelt in gouden velden
De morgenzon de dauw doet sprankelen
Raapt de nieuwgeborene diamanten*

*Luisterend naar het gezang van de merel
Begeleid door de tonen van de panfluit
Danst hij vrolijk op deze melodieën
Hij hoedt zich niet vroegtijdig te ontwaken*

*Dan scheurt de smetteloze hemel
En verschijnt er een glanzende satelliet
Regards from the human being of the planet earth
De merel zwijgt velden trekken zich in purper terug*

Ivan Grud

Mooi 2

*En de stroom der rivier stekt en kleurt zich rood
De duikelaar duikelt vleugellam in het water
Aan de oever getuigt een verdroogde bever
Bomen vergrijzen, zwart is het lover wat bleef*

*Geen nieuwgeborenen die diamanten oogsten
Schril klinkt de panfluit als de merel sterft
Het geschonken virus tiert vraatzuchtig rondom
Een vrieskou meldt zich aan
Dan sterft het Mooi*

*En in de purperen vlakte prijkt de satelliet
Een door de mens geschonken monument*

Ivan Grud

Inner leed

*Schroom niet te huilen
Wendt niet af dat bedroeft gelaat
Vermag het niet in stoer te schuilen
Zwijg niet, liever dat je er over praat*

*Veins niet ongemeend het is vergeten
Eenzaam is de mens die niet wil weten*

Ivan Grud

Maagdelijk

*Geplukt uit een der velen
dwingend doch niet ruw
trekt hij haar uit witte lakens
tijd is hier en gekomen
het serene wordt haar ontnomen*

*Hij vlijt haar teder neder
vingers beroeren haar zacht
trillend onder warme adem
liggend vlak gespreid
zoals zij op hem wacht*

*De pen dringt zich aan haar op
beroeren doet pijn vergeten
brengt haar naar andere oorden
laat haar gesloten achter
gevuld met fluisterende woorden*

Ivan Grud

CANNABIS

*Aanvaarde reis naar verboden sferen
ontvankelijk onmachtig te weren
intensief het aangegeven te beleven
dan na landing op begane grond
ondergaan dat realiteit alleen bestond*

*De geest heeft iets onwerkelijks ondergaan
gepunt festijn walmend met fijne geuren
trekt cannabis ons in dit vreemd gebeuren
rusteloos besluit het voornemen over is daar
ligt de onschuldige nieuwe joint al klaar*

Ivan Grud

Beleven

*Dwalend langs nu ongekende stranden
Besef ik niet dat ik hier reeds was
Ziet niet de schoonheid van het heden
Slechts de somberheid in al zijn vormen*

*Dan is het daar en het verlicht mij
De warmte van de dageraad
Verheugd laaf ik mij*

Ivan Grud

Het recht

*Zij forceerde mijn geopende deur
drongen binnen in mijn diepste ik
legde bloot verborgen geheimen
gelijkhebbend niets ontziend analyserend*

*Mijn recht op een afwijkend gedrag
een eigen ik levenswijze te profileren
buiten de gehandhaafde norm te leven
werd mij ontzegd als psychotisch zijnde*

*Psychiatrische behandeling in inrichting
direct aanbevolen in gezag overeen gekomen
"Omdat" ik at een ijsje op een zonnig terrasje
ik genoot en zong een psalm*

Wij zijn de weg kwijt

Ivan Grud

DE CIRKEL

*Aanstormend bewust nimmer gehoord
komen doden gedachten welke mij wreed verstoord
klinken hol en leeg mijn klanken van heden
ongekende terreinen op de tast betreden*

*Glijden zinnen gespiegeld glad in alle vormen
om warrig zoekende haar rode draad los te tornen
Verwachtingen laat in tijd voorbij te staren
misgrijpend in ondergane levens jaren*

*Trotse bouwstenen zo mijn muren het wilden
brokkelen af gestaag doch ongecontroleerd
Zo verankerde woorden geketend in mij gilden
worden muzen der jaren meedogenloos verteerd*

Ivan Grud

De Deal

*Als de wind zich neder legt
Het lover voor altijd zwijgt
Wolken de stoffige regen loost
Trekt de zon zich beschaamd terug*

*Wandelend over het gele zeegras
Waar de lichamen stierven
Wandelt de dood genoegzaam rond
Over de droge zeevlakte de einder is niet meer*

*Grijzend gedenkt hij zijn deal
Zijn deal, met de blinde vooruit denderende
Wetenschap*

Ivan Grud

Erkenning

*Als ik dan mijn hoofd buig
Boven het geschoond toilet
Weet ik alcoholist te zijn
De sluimerende toon is gezet*

*Beschroomd verberg ik het gelaat
In smetteloos toilet papier*

Ivan Grud

